

מדינת ישראל
משרד הממשלה

תיק מס' 1213

משרד _____

קפ"ל לזמנו
8/1995 - 9/1995

מחלקה _____

תיק מס' _____

12/3

שם תיק: ועדת כהן-קדמי בענין ילדי תימן - קטעי עתונות

מזהה פניי: 9720/3-ג

מזהה פריט: 00097ks

כתובת: 2-109-3-6-2-109-03 תאריך הדפסה 05/07/2016

ועדת חקירה ממלכתית בענין פינוי העלמות של ילדים סיזוי יולי תימן
בשנים 1948 - 1951

1581
1

גילוי ראשון בוועדה לחקירת היעלמות ילדי תימן

אחרי 40 שנה יצא אב את בתו שנעלמה

הבת היתה בת שלושה חודשים כשחלתה ואושפזה • לאחר זמן מה נאמר לאביה כי נפטרה, אך למעשה נלקחה התינוקת לאימוץ ללא ידיעתו או אישורו • לפני שבע שנים פגש סוף סוף האב את בתו האובדת ומאז הם נפגשו פעמים רבות

רצח סבתי חרע סאביה לא נטש אותה. היותי סבת לחבק ולנשק אותה לפני שאלך לעולמי. אם היא חסרה, אניח לה די לי שהיא חרע שאבא שלה חושב עליה.

התיק נפתח

עו"ד ורה רוזנבלום עיין בדו"ח ועדת מינקובסקי ולתדהמתו נילה, כי אחר מטמטצי הוועדה קבע מפורשות, שלאחר חקירה עניפה ומייגעת התגלתה הילדה האבודה, כשהיא חיה אצל משפחה מאמצת. חיק החקירה, שהכיל את מסמכי האימוץ, נשמר בידי הוועדה, אך זו לא טרחה ליידיע את האב כי בתו נמצאת בחיים.

3 שנים לאחר הגילוי ניסה עו"ד רוזנבלום לאתר את הבת המאומצת ולהפגיש אותה עם אביה הקשיש. עד שלבסוף, לאחר שעמד להגיש עתירה לבג"צ כפרשה זו, הסכימה המדינה, לפניו משורת הדין, לפתוח את תיק האימוץ.

הפגישה המרגשת בין דוד שוקר לבתו, כיום אשה נשואה ואם לילדים, נערכה בי"ס 1988. עו"ד רוזנבלום: "זאת פגישה שאדם לא שוכח בחיים. אי אפשר לתאר את ההרגשות, השמחה והכבי של האב ובתו, שנפגשו לאחר פרידה כה טרושת. יצאתי מהתרר בשקט, יחד עם פקידת האימוץ הראשית, והשארנו את האב ובתו לבדם. באו וער היום הם נפגשו פעמים רבות, והבת המאומצת מכירה את כל משפחתה האמיתית".

לבקשת הבת האבודה, הפרשה נשמרה סגור עד עצם היום זה, כיוון שלא רצתה לפגוע בהריוה המאמצים בעודם בחיים.

דוד שוקר. אני רוצה שנודע שלא נטשתי אותה (תצלום: אורן אגמון)

רשמיים מהמדינה, למשל צווי גיוס או רריסה לתשלום אגרת דריי וטלוויזיה. אמרתי לאכו 'אם בתך חיה, היא היום כבת 40. ייתכן שהיא נשואה ואם לילדים - למה אתה חושב שזו טובתה שהפרשה תיחשף?' האב הקשיש חשב ואמר: 'אני

מאת ערנה ארטור, כתבת 'ידיעות אחרונות' 40 שנה חיפש דוד שוקר, קשיש יוצא תימן המתגורר ביום בגדרה, את בתו האבודה.

הבת, שנולדה במחנה עולים בראש העין, חלתה כשהיתה תינוקת בת שלושה חודשים, בי"ס 1949. היא הועברה למספר בתי-חולים בארץ, עד שנעלמו עקבותיה.

בי"ס 1951 נמסר לאב באופן רשמי שבתו נפטרה, אך למרות זאת לא אמר נושא והמשיך להפס אחריה. ואמנם, לאחר 40 שנות פרידה נסאו מאמציו מרי, ולאחר חקירה עניפה ומייגעת זכה האב הקשיש לפגוש את בתו האבודה. בדיעבד התברר, שהבת נמסרה לאימוץ ללא ידיעתו או הסכמתו של האב.

עדות מרגשת

עו"ד ורה רוזנבלום, פרקליטו של דוד שוקר, חשף אתמול לראשונה את הסיפור, בעדות מרגשת בפני הוועדה הממלכתית לחקירת פרשת היעלמותם של ילדי תימן בשנים 1948-1954. במהלך עדותו הממושכת השתררה דממה באולם בית-אגרון בירושלים, שהופרעה מרי פעם רק בכבי חנוק של אודים מבני העדה התימנית, חודים קשישים המחפשים עדיין את ילדיהם האבודים.

סיפר עו"ד רוזנבלום: באפריל '86 בא אלי דוד שוקר, בלוויית בנו הכבודי חיים, וסיפר לי שבתו נעלמה. למרות שנמסר לו רשמית שבתו נפטרה, הוא המשיך לקבל על שמה מיסמכים